

§ 7.

Til Dækning af de paa Kommunerne faldende Udgifter ifølge denne Lov i Tiden fra 1. Januar til 31. Marts 1917 samt til Dækning af de Udgifter, som Kommunen udreder i nævnte Tidsrum, og som falder ind under Bestemmelserne i Lov Nr. 320 af 22. December 1915 § 7, kan Tillægsskat udskrives i Overensstemmelse med Reglerne i sidstnævnte Lovs §§ 7—11, jfr. § 16.

§ 8.

Ifølge Beslutning i to paa hinanden følgende Møder med mindst 14 Dages Mellemrum kan Kommunalbestyrelserne udskrive en Tillægsskat til Dækning af den paa Kommunen faldende Andel af Udgifterne ifølge denne Lov i Regnskabsaaret 1917—18 samt endvidere til Dækning af følgende Udgifter:

- a. Udgifter ved Udbetaling af Dyrtidshjælp til kommunale Tjenestemænd og Arbejdere, forsaavidt Hjælpens Størrelse ikke overstiger, hvad der er eller maatte blive fastsat for Statens Tjenestemænd.
- b. Kommunens Andel i Understøttelser til indkaldte værnepligtiges Familier ifølge Lov Nr. 162 af 7. August 1914 og senere Forlængelseslove.
- c. Kommunens Andel af ekstraordinær Forhøjelse af Alderdomsunderstøttelse.
- d. Udgifter, hidrørende fra Kommunens Garantiforpligtelser i Anledning af Salg af Rug fra Statens Lagere til Bagere og Møllere i vedkommende Kommune.

§ 9.

Tillægsskat ifølge § 8 udskrives i Købstæderne og Landkommunerne samt i Marstal Kommune for Regnskabsaaret 1917—18 som en procentvis lige stor Forhøjelse af samtlige de i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 paalignede kommunale Skatter (herunder for Landkommunernes Vedkommende den Del af Skatten, som udredes efter Hartkorn). Dog skal der uanset denne Bestemmelse opkræves et Tillæg til Skatten paa Aktieselskaber m. fl. (Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, Afsnit III) af indtil 1 pCt. af Selskabernes skattepligtige Indtægt. Derhos skal der i de Kommuner, som ikke ved Udfindelsen af Skatteindtægten til Ansættelse af personlig Kommuneskat foretager Forhøjelse af Kapitalindkomster m. v. i Henhold til § 7 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, opkræves et 25 pCt.s Tillæg til den Formueskat, der udredes i Kommunen for Skatteaaret 1917—18 i Henhold til Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, jfr. Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915.

Den Del af Tillægsskatten, der herefter skal udskrives som personlig Kommuneskat, paalignes som en procentvis Forhøjelse af den personlige Kommuneskat for de Skatteydere, hvis Indkomst ligger over en af Kommunalbestyrelsen med vedkommende højere Myndigheds Samtykke nærmere fastsat Grænse. Denne Grænse kan ikke sættes lavere end de i Bekendtgørelse Nr. 325 af 22. December 1915 i Henhold til Sygekasseloven fastsatte højeste Indtægtsgrænser, derunder indbefattet Tillægget for Børn.

Den Del af Tillægsskatten, der skal udskrives som Forhøjelse af Ejendoms-skyld, skal paa Landet paalignes de Ejendomme, der til Ejendomsskyld til Staten er vurderede til over 8,000 Kr. I Købstæderne, derunder Marstal, kan Kommunalbestyrelsen vedtage at undtage Ejendomsskylden fra Tillægsskat.

Paaligningen af Tillægsskatterne skal finde Sted snarest muligt efter Regnskabsaarets Slutning.